

15.04.2021 Biblická hodina

Vzdych: „Ak je Boh za nás, kto je proti nám?“ (R 8,31)

Pieseň: Žalm č. 136: „Vzdajte Bohu vd'aku, česť...“

Modlitba: Pane Ježišu Kriste!

Sľub sa naplnil a dnes za to ďakujeme Tvojmu Otcovi. Velebíme Ho za tú vernosť, trpezlivosť a lásku, ktorá ukázala, že svet a naše životy v ňom sú pre Neho cenné. Ďakujeme Ti, Bože, že nie si Bohom, ktorý, vidiac naše skutky, odvolávaš svoje sľuby. Ďakujeme, že nič a nikto nemôže ísť proti Tvojim požehnaniam. Ďakujeme Ti za naše bezpečie, ktorého zdrojom je práve to, že patríme k Tebe.

Ďakujeme Ti, že Tvoja pravda a vernosť je večná a nezávisí od nášho správania sa, od našich myšlienok a opomenutí. Ľutujeme dnes pred Tebou svoje hriechy a prosíme Ťa, aby si očistil naše srdcia a myšlienky, aby sme dnes mohli počúvať Slovo ako tí, ktorí čakajú na Tvoje požehnania. Sme pripravení byť očistení silou Ducha. Sme pripravení byť obnovení, posilnení vo viere a byť budovaní v duchu. Zmiluj sa nad nami svojou milosťou. Prosíme, požehnaj náš čas strávený v našej komôrke a našu pozornosť voči Slovu. Za obeť Pána Ježiša Krista vypočuj nás. Amen.

Biblický text: Štvrtá Kniha Mojžišova 24. kapitola

„Bileám videl, že Hospodinovi sa páči, aby žehnal Izrael. Nepokúšal sa teda, ako už dvakrát predtým, o preklínanie, ale obrátil sa tvárou k púšti. Keď sa Bileám rozhlíadal a videl, ako Izrael táborí podľa svojich kmeňov, spočinul na ňom Boží duch a vyslovil svoj výrok: „Výrok Bileáma, syna Beóra, výrok muža s otvorenými očami; výrok toho, kto počúva Božie slová, ktorý vidí zjavenia Všemohúceho, padá do vytrženia a má otvorené oči: Aké krásne sú tvoje stany, Jákob, príbytky tvoje, Izrael! Rozprestierajú sa ako údolia, ako záhrady pri rieke, ako aloa, čo sadil Hospodin, ako cédre pri vode. Voda bude tiecť z jeho vedier, jeho siatiny budú v hojnej vlahu. Vznešenejší ako Agag bude jeho kráľ, zvelebené bude jeho kráľovstvo. Boh, ktorý ho vyviedol z Egypta, je preňho ako roh byvola. Pohltí národy, svojich nepriateľov, kosti im rozdrví, ich šípy poláme. Uložil sa, odpočíva ako lev a levica. Kto ho vyruší? Kto ťa požehná, nech je požehnaný! Kto ťa prekláje, nech je prekliaty!“ Nato vzplanul Balákov hnev proti Bileámovi a plesol rukami. Balák potom povedal Bileámovi: „Zavolať som ťa preklínať mojich nepriateľov a ty už tretíkrát žehnáš. Ber sa preč! Povedal som: Veľmi ťa poctím, ale Hospodin ťa pocty

zbavil.“ *Bileám však povedal Balákovi: „Nepovedal som tvojim poslom, ktorých si poslal ku mne: ‚Keby mi dal Balák plný palác striebra a zlata, nemohol by som prestúpiť rozkaz Hospodina a čokoľvek svojvoľne vykonať. Čo povie Hospodin, to budem hovoriť‘? Teraz idem k svojmu ľudu. Pod’ teda, oznámim ti, čo tento ľud urobí tvojmu ľudu v budúcnosti.“* Nato vyslovil svoj výrok: „*Výrok Bileáma, syna Beóra, výrok muža s otvorenými očami; výrok toho, kto počúva Božie slová, kto má poznanie od Najvyššieho, kto vidí zjavenia Všemohúceho, padá do vytrženia a má otvorené oči: ‚Vidím ho, ale zatiaľ neprítomného, hľadím naňho, ale nie zblízka. Vychádza hviezda z Jákoba, povstáva žezlo z Izraela. On prerazí spánky Moába i temeno všetkých Šétovcov. Podrobí si Edóm, zmocní sa Seíru, svojho nepriateľa, no Izrael získa moc. Z Jákoba povstane ten, ktorý zničí všetko, a zahubí tých, čo ušli z mesta.‘“* Keď zasa uzrel Amaléka, vyslovil svoj výrok: „*Amalék bol prvý z národov, no jeho budúcnosť bude večná záhuba.*“ Keď uvidel Kénitov, vyslovil svoj výrok: „*Tvoje sídlo je pevné, tvoje hniezdo spočíva na skale. No predsa, Kéniti, budete zničení, keď vás Aššúr odvečie do zajatia!*“ Znova vyslovil svoj výrok: „*Ktože len zostane nažive, keď to Boh urobí? Lode od brehov Kittímu pokoria Aššúra i Ebera, no nakoniec aj ten zahynie.*“ Potom Bileám vstal, vrátil sa do svojho domova a Balák šiel tiež svojou cestou.”

Drahé sestry a milí bratia!

Človek plánuje, ale Božia vôľa riadi udalosti. Príbeh Baláka a Bileáma poukazuje na to, že Boží plán so svojim ľuďom stojí nad túžbou po moci všetkých vladárov a zároveň nad chamtivosťou všetkých veštcov.

Takto sa môže stať, že z preklínania vznikne požehnanie, ba dokonca požehnanie. A tak sa stáva čarodejník vedeným nástrojom Hospodina v živote Izraela. Po dvoch požehnaníach už v úvode zjavenia sa vynára tretia, ktorá je o budúcnosti a vidieť v ňom prítomnú poslušnosť už v zámere vyslovenia. Je to úplná oddanosť Pánovmu Duchu. Kúzla sú preč, ide tu o oveľa viac. Čítali sme o Bileámovi ako o človeku, ktorému Boh všemohúci dovolil vidieť Jeho tajomstvá. Duch Svätý nás vedie vo všetkom, čo vyriekol. Pán, ktorý dokázal otvoriť ústa osla, otvára aj oči zvoleného nástroja. Takto sa mu otvorili nielen oči a uši, ale aj jeho ústa a sklonil sa pred Všemohúcim.

Vo svojom podobenstve hovorí o kráse Izraela, ktorú prirovnáva k nádhernej záhrade: „*Aké krásne sú tvoje stany, Jákob, príbytky tvoje, Izrael! Rozprestierajú sa ako údolia, ako záhrady pri rieke, ako aloa, čo sadil Hospodin, ako cédre pri vode. Voda bude tiecť z jeho vedier, jeho siatiny budú v hojnej vlahy.*”(5-7.verš)

V Prvej Knihe Samuelovej sa stretávame s kráľom Amalekovcov, s Agágom, ktorého Saul porazil. Pán je nad všetkými kráľmi. Je mocnejší ako oni.

8. verš

V tomto verši sú opäť uvedené Božie spasiteľné skutky a moc nad životmi vyvolených. I keď by bol dôvod preklínať skutky ľudu, ale pod lampou nie sú skutky vyvoleného Izraela, ale skutky Pánove. Základom existencie Božieho ľudu je vždy činnosť Hospodinova.

10. verš

Balák stráca svoju trpezlivosť. Ved' ktorému kráľovi sa páči, ak niekto nedodrží jeho príkazy? Namiesto kliatby počuje tri rozsiahle požehnania. Vedel, že tento ľud je silnejší ako on. V tejto Knihe v 22. kapitole v 6. verši to aj prizná: „*Pod' teda a pre mňa prekl'aj tento ľud, lebo je mocnejší než ja.*” Okrem toho je si úplne istý: „***lebo viem, že ten, koho ty požehnáš, je požehnaný, a komu zazlorečíš, bude zlorečený.***”

Avšak nie všetko sa dá kúpiť. Zatiaľ čo arogantný kráľ, – ktorého vrecká sú plné, – si myslí, že so svojimi peniazmi môže dosiahnuť všetko: – všetkých ovládnuť, všetko obrátiť vo svoj prospech, preklínať Boží ľud – Boží Duch robí mocnejšie veci. Bileám sa riadi Pánovým príkazom.

11.verš:

Po otvorení: „Ber sa preč!“ Bileám z Balákovho domu nezmizne, ale pustí sa do šírenia ďalšej zvesti o budúcnosti Izraela. Toto je najslávnejšie Bileámovo vyhlásenie:

„Vychádza hviezda z Jáкова, povstáva žezlo z Izraela.”

Hviezda bola v tom čase veľmi známym symbolom. Toto slovo v Starom zákone považujeme za mesiášske proroctvo.

Mt 2,2: „*Pýtali sa: „Kde je ten práve narodený židovský kráľ? Videli sme totiž na východe jeho hviezdu a prišli sme sa mu pokloniť.*“

Zj 22,16: „*Ja, Ježiš, som poslal svojho anjela, aby vám v cirkvách svedčil o týchto veciach. Ja som koreň a rod Dávida, jasná ranná hviezda.*“

Židia žijúci v stredoveku obmedzili symbol hviezdy na osobu a vládu Dávida. Proroctvo Bileáma sa týka budúcej vlády Izraela, a to mesiášskeho veku. Medzi ďalšie proroctvá patrí podrobenie Moaba, Edoma, Amaleka a Kenitov, ale aj zničenie Asýrie. Cudzie národy neprežijú.

Prostredníctvom Bileámových požehnaní tiež vidíme, že nikdy nezáleží na tom, čo si nepriateľ myslí o Božom národe, alebo čo si ľudia myslia o sebe. Rozhodujúcou otázkou je, čo si myslí Boh o vlastných. Čo je Božím zámerom pre Jeho vlastný ľud. Nesmieme na to zabúdať, pretože On jediný si vybral svoj vyvolený ľud. On je jediný,

ktorý môže siahnúť do môjho a tvojho života a rozhodnúť o nich a darovať svoje požehnanie. Boh miloval a miluje svoj ľud. Dáva svoje požehnanie všetkým, ktorí sú jeho vlastníctvom prostredníctvom Ježiša Krista. Amen.

Biblický text: Skutky apoštolov 2, 37-47

„Keď to počuli, boli zasiahnutí v srdci a oslovili Petra a ostatných apoštolov: „Muži, bratia, čo máme robiť?“ Peter im povedal: „Kajajte sa a každý z vás nech sa nechá pokrstiť v mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a dostanete dar Svätého Ducha. Ved' tento prísľub patrí vám a vašim deťom, ako aj všetkým vzdialeným, ktorých si povolá Pán, náš Boh.“ A ešte mnohými inými slovami ich zaprisahával a napomínal: „Zachráňte sa z tohto zvráteného pokolenia!“ Tí, čo prijali jeho slovo, boli pokrstení a v ten deň sa pridalo k nim asi tritisíc duší. Neustále sa venovali učeniu apoštolov, bratskému spoločenstvu, lámaniu chleba a modlitbám.“ „Všetkých sa zmocňovala bázeň, lebo prostredníctvom apoštolov sa dialo veľa zázrakov a znamení. Všetci, čo uverili, boli pospolu a mali všetko spoločné. Predávali svoje pozemky a majetky a rozdeľovali z toho všetkým podľa toho, koľko kto potreboval. Deň čo deň svorne zotrvali v chráme, po domoch lámali chlieb a spoločne jedávali pokrm s radosťou a úprimným srdcom. Chválili Boha a tešili sa priazni celého ľudu. A Pán deň čo deň pridával k ich spoločenstvu tých, ktorí mali byť spasení.“

Drahé sestry a milí bratia!

Sme po letničnej kázni apoštola Petra. Petrov prejav sa osobne dotkne tých, ktorí počávajú svedectvo. Duchom preplnená reč, po ktorej učeník nemôže zostať nečinný. Prejav, ktorý zasiahol srdcia vôkol nich stojacich, a už nemôžu zostať na úrovni publika, ale chcú konať, rozhýbať sa a už nechcú patriť medzi tých, o ktorých sám Peter rečnil: „**vy ste tí, ktorí ste ukrižovali Ježiša.**“

Je to znamenie nového života a nového začiatku, keď sa stane srdcovou záležitosťou človeka hľadať cestu z hriechu. Keď súčasná situácia takmer bolí, keď som znechutený svojimi vlastnými činmi a slovami, keď Slovo Božie konkrétne poukazuje na to, čo vedie k smrti a čo je vytrhnuté z Božej lásky.

Na to sa pýtajú Petra a ostatných apoštolov: „Čo máme robiť?“ Pretože nestačí uznať závažnosť našich činov a nestačí klásť otázky a čakať na odpovede, ale konať. Peter nehovorí o ozdobení života, ale vyjadruje podstatu a jediný spôsob zmeny: „**Kajajte sa a každý z vás nech sa nechá pokrstiť v mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a dostanete dar Svätého Ducha.**“

Je to také jednoduché. Čiňte pokánie pred vlastným Pánom! Smer, ktorý doteraz charakterizoval ich životy, je nesprávny. Je potrebné sa odvrátiť od neho a vydať sa na cestu pokánia, kde sú ochotní prijať Boží plán a prijať Jeho vôľu s poslušnosťou a pokorou uznávajúc, že niet iného Spasiteľa - iba Ježiša Krista, ktorý zomrel za naše

hriechy a z mŕtvych vstal. V Jeho mene sa koná krst na odpustenie našich hriechov. Odpusteniu hriechov však musí predchádzať pokánie. Pre poslušnosť Ježiša a Jeho ukrižovanie pre nás Všemohúci Otec z nás strháva obrovské bremeno, prijíma nás, používa nás ako svoje deti a obdaruje nás Duchom Svätým.

Krst je teda viditeľným znakom, ktorý vyjadruje, že starý človek zomrel a nový človek ožil a žije pod vedením Ducha Svätého. Krstom sa môžeme stať členmi tela Kristovho. Nositeľmi prisľúbení nie sú iba tí, ktorí tam boli pokrstení v deň narodenia cirkvi, ale aj my sami, ktorých si Pán povolal. My žijeme v období Ducha Svätého. Duch Pánov pracuje neviditeľne, ale vnímateľne, keď nás uisťuje o večnom živote a robí nás ochotnými žiť odteraz len JEMU.

Milosť Božia ohlasovaná v Kristovi je citel'ná aj dnes. Duch Svätý je stále pripravený rozdávať vieru a často lámať naše kamenné srdcia a konať dielo znovustvorenia. Ducha Svätého zaujíma vnútro človeka, nie vzhľad a výzor, ktorým sa preukazujem pred ľuďmi a ktorým sa vyfintím ráno a trvá do večera. Hospodina zaujíma aj dnes vnútro, ktoré je skutočne pripravené prijať Pána, ktorý zaň trpel, ktoré je skutočne pripravené kajať sa a vyznávať pred Bohom so živou vierou, že mi odpustil za obeť Ježiša a vidí ma ako svoje dieťa pre službu vlastného Syna. Každý, kto vzyva meno Pánovo, bude vyslobodený. Prísľub Boží znie každému.

Kázanie Petra teda nebolo márne, dosiahol svoj pôvodný cieľ. 3000 duší je pokrstených obsahom, o ktorom hovoril Peter. Vonkajšia forma krstu nie je opísaná, ani to ako sa uskutočnil. Ide o to, že Slovo Božie zasiahlo poslucháčov, uverili všetkému, o čom Peter svedčil. Krst bol verejným vyznaním viery o obrátení vtedajšieho ľudu. Boli pripravení odvrátiť sa od hriechu a obrátiť sa k Bohu.

42-47.verše

V prvopočiatkoch takto vyzerá cirkev. Pokánie nebolo iba vonkajšou formálnou vecou. Neboli len pokrstení, a tým sa všetko skončilo. Bolo to požehnané pokračovanie a nezostali na úrovni horčičného semena viery, ale sa rozvíjali, duchovne sa živili v komunite a rástli: „*Neustále sa venovali učeniu apoštolov, bratskému spoločenstvu, lámaniu chleba a modlitbám.*”

***Neustále:* mnohokrát práve to chýba z našich životoch. Vytrvalosť v apoštolskom učení. Vytrvalosť v komunite. Vytrvalosť v lámaní chleba a hlavne vytrvalosť v modlitbe. Akí vytrvalí sme boli v tom, že sme boli takmer štyri mesiace izolovaní od komunity. Duchovná výdrž! To je to, čo sa môžeme naučiť od prvého cirkevného zboru. Nevzdávať sa, nezastavovať sa, neobzerať sa späť, keď nad nami sa mračná zbiehajú, ale vytrvať s Ježišom Kristom, od Ktorého sa môžem vo svojej samote a v spoločenstve svojej rodiny modliť sa, d'akovať a odčiniť svoju hriechy prosbou o odpustenie. Prvá komunita Ježiša Krista nebola len spoločenstvom viery, ale aj spoločenstvom života. Delili sa o to, čo mali.**

Požehnanie Božie ich neobchádzalo, pretože sme čítali, že cirkev každým dňom rástla s tými, ktorí boli spasení.

Modlitba: Všemohúci Otče skrze Pána Ježiša Krista!

Ďakujeme Ti za zázrak zmŕtvychvstania Ježiša Krista a s vd'ačnosťou Ti prinášame naše životy, našu vieru a prosíme Ťa, aby si nás v duchu posilnil, aby sme mohli byť Tvojimi vernými deťmi, ktoré dokážu prijať dobro aj zlo. Prosíme Ťa, aby si nás formoval svojím slovom, aby sme nešli do zatratenia, ale boli prijatí do večného života, aby sme sa nemuseli báť vykročiť na cestu, ktorú si pripravil pre nás v Kristovi. Pomôž nám, aby sme nehľadeli na názory ostatných, ale na skutočnosť, že s Tebou chceme žiť v radosť a zároveň aj v strasti našich životov. Oživ nás, aby sme našli spôsob, ako sa od Teba neodtrhnúť, ale každý deň sa živiť Tvojím Svätým Slovom. Ty si všade, kam ideme. Ty vieš, čo prežívame, a my vieme, že nás neopustíš. Modlíme sa za všetkých našich bratov a sestry. Ty vieš, kto bojuje, kto žije v utrpení, preto Ťa prosíme, aby si nás oslobodil od všetkých bremien pre Krista. Zbav nás našich obáv a starostí, aby sme očakávali pomoc len od Teba. Modlíme sa za osamelých, za pokoj rodín, za tých, ktorí zápasia s vážnymi chorobami, za tých, ktorí už stratili svojich blízkych.

Dnes sa modlíme za Tvoje dieťa, ktoré si prijal sviatosťou krstu do lona našej cirkvi. Požehnaj rodinu Majchrákovú. Ďakujeme, že aj dnes si rozšíril naše spoločenstvo o malú dušu. Požehnaj prosíme odhodlanie rodičov a daruj dieťaťu duchovný a fyzický rast. Vyslyš nás pre Pána Ježiša Krista. Amen.

Požehnanie: „Vtedy bude zachránený každý, kto bude vzývať Pánovo meno.” (Sk 2,21)

Záverečná pieseň: Chválospev č. 454: „Prospievaj, prospievaj, Sion, vo svetle jasnom!”